

Publicerad 2006-10-14 18:05 av längesendan

Höstkväll som barn

skuggorna och inredningens kanter, svart skarpa
men rummets varm ljus gula färg regerar i det höga taket

-- står kollar ut på --

alla små fönster, alla små byggnader
långtbort,

i mörkret

lyser,

ser

bilar i natten, långtbort

blicken genom köksfönstret, ostadig
för glaset i hand, ja, vin-chaud
värmer

blundar

känner den varma lukten från riktig mat, lagad mat - jag ler
minnen väcks till liv

...

ock-så,
den där känslan

som barn - stockholm

ser inte bilköns ände från baksätet men så når ju inte heller
väglyktornas orangea ljus hit
ser på mina föräldrars siluetter men hör inte deras ord genom
natt radions brus,

jackan knastrar när jag drar den över mig
lägger huvudet på min sovande storebros axel, så som jag inte får
blundar

luktar på ångorna,
låter huvudet svagt svaja till av alkoholens doft

rummets varm ljus gula färg regerar
och det höga taket låter tanken drömma iväg

jag ler

då minnen väcks till liv

som ett barn

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren längesendan med Poeter.se id #10278 innehar upphovsrätten